

Решение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-295/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приложно поле — облагаеми сделки — Възлездна доставка — Разграничение между необлагаеми обезщетения за вреди и облагаеми доставки на услуги срещу заплащане на „компенсация“)

(2019/C 25/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че предварително определената сума, получавана от икономически оператор при предсрочно прекратяване по искане или по вина на негов клиент на договор за предоставяне на услуги с предвиден минимален срок на обвързаност и съответстваща на сумата, която операторът е щял да получи през останалата част на посочения срок, ако договорът не беше прекратен — обстоятелство, което запитващата юрисдикция трябва да провери, следва да се приеме за възнаграждение за извършена възлездно доставка на услуги, което поради това подлежи на облагане с този данък.
- 2) За квалификацията на сумата, предварително определена в договора за предоставяне на услуги, която клиентът дължи при предсрочно прекратяване на договора, не са решаващи фактът, че целта на тази предварително определена сума е да бъдат възпирани клиентите да нарушават задължението си да останат обвързани с договора през минималния срок и да бъдат поправени вредите, претърпени от оператора вследствие на неспазването на посочения срок, фактът, че търговският представител получава по-високо възнаграждение за сключването на договори, предвиждащи минимален срок на обвързаност, отколкото за сключването на договори без такъв срок, както и фактът, че по националното право посочената сума се квалифицира като неустойка.

⁽¹⁾ ОВ C 256, 7.8.2017 г.